

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **BJ export, s. r. o.**, IČ 49618270, sídlem Jaurisova 515/4, Praha 4 – Michle,
proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Hlavní město Prahu**, sídlem Štěpánská 28, Praha 1,

o žalobě proti vydání exekučního příkazu žalovaného ze dne 19.6.2014, č.j. 4080453/14/2004-25200-108092,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se domáhá zrušení shora uvedeného exekučního příkazu žalovaného (dále též „správce daně“), jímž byla na základě § 178 odst. 1 a 5 písm. b) a § 190 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), s použitím zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, nařízena daňová exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb v celkové výši 109 964,97 Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 79 889 Kč od 18. 6. 2014 do zaplacení dle roční výše repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o 14 procentních bodů, platné

pro první den příslušného kalendářního pololetí, neboť žalobce nezaplatil ke dni 17. 6. 2014 správci daně vykonatelné nedoplatky na dani z přidané hodnoty.

[2] Vydání napadeného exekučního příkazu se opírá o vydání vykonatelného výkazu nedoplatků sestaveného ke dni 17. 6. 2014, č. j. 4080454/14/2004-25200-108092, zahrnujícího následující rozhodnutí:

1. Č. j. 289125/12/004515109219, ze dne 7. 5. 2012, na částku 3491 Kč, úrok z prodlení 1054,66 Kč, splatné dne 25. 4. 2012
2. Č. j. 336164/10/004515109219, ze dne 25. 10. 2010, na částku 706 Kč, úrok z prodlení 4499,23 Kč, splatné dne 25. 10. 2010
3. Č. j. 38055/11/004515109219, ze dne 31. 1. 2011, na částku 13919 Kč, úrok z prodlení 6775,55 Kč, splatné dne 25. 1. 2011
4. Č. j. 383957/11/004515109219, ze dne 28. 7. 2011, na částku 882 Kč, úrok z prodlení 396,91 Kč, splatné dne 27. 7. 2011
5. Č. j. 396443/11/004515109209, ze dne 8. 8. 2011, na částku 3608 Kč, úrok z prodlení 1492,42 Kč, splatné dne 27. 7. 2011
6. Č. j. 40791/12/004515109219, ze dne 31. 3. 2012, na částku 2104 Kč, úrok z prodlení 713,85 Kč, splatné dne 25. 1. 2012
7. Č. j. 447341/12/004515109219, ze dne 2. 8. 2012, na částku 13651 Kč, úrok z prodlení 3630,47 Kč, splatné dne 25. 7. 2012
8. Č. j. 486345/11/004515109219, ze dne 3. 11. 2011, na částku 11560 Kč, úrok z prodlení 4347,24 Kč, splatné dne 25. 10. 2011
9. Č. j. 553400/12/004515109219, ze dne 1. 11. 2012, na částku 10154 Kč, úrok z prodlení 2329,34 Kč, splatné dne 25. 10. 2012
10. Č. j. 449392/13/2004-24905-109219, ze dne 4. 2. 2013, na částku 5751 Kč, úrok z prodlení 1111,30 Kč, splatné dne 25. 1. 2013
11. Č. j. 3057644/13/2004-24905-109219, ze dne 9. 5. 2013, na částku 500 Kč, splatné dne 29. 4. 2013
12. Č. j. 989056/14/2004-24905-109219, ze dne 17. 2. 2014, na částku 4057 Kč, úrok z prodlení 502 Kč, splatné dne 12. 2. 2014
13. Č. j. 989143/14/2004-24905-109219, ze dne 18. 2. 2014, na částku 203 Kč, splatné dne 20. 3. 2014
14. Č. j. 991371/14/2004-24905-109219, ze dne 17. 2. 2014, na částku 6300 Kč, úrok z prodlení 549 Kč, splatné dne 12. 2. 2014
15. Č. j. 991484/14/2004-24905-109219, ze dne 18. 2. 2014, na částku 315 Kč, splatné dne 20. 3. 2014
16. Č. j. 991823/14/2004-24905-109219, ze dne 17. 2. 2014, na částku 2965 Kč, splatné dne 30. 1. 2014
17. Č. j. 3251228/14/2004-24905-109219, ze dne 2. 5. 2014, na částku 241 Kč, splatné dne 25. 4. 2014

[3] Žalobkyně tvrdí, že z rozhodnutí uvedených sub 2 jí byla doručena pouze dvě rozhodnutí, a sice rozhodnutí č. j. 989143/14/2004-24905-109219, ze dne 18. 2. 2014, a rozhodnutí č. j. 991484/14/2004-24905-109219, ze dne 18. 2. 2014. Požadované částky žalobkyně uhradila. Dále uhradila částku 6 300 Kč, 2965 Kč a 241 Kč. Minimálně pět z požadovaných částek tedy žalobkyně uhradila před vydáním exekučního příkazu.

[4] Žalobkyně uvádí, že vzhledem k tomu, že jí zbylá rozhodnutí nebyla doručena, neví, co má dohledávat, zda platba nebyla žalovanému vůbec doručena v důsledku chyby žalobkyně, chyby banky nebo chyby žalovaného, či zda žalovaný použil došlou platbu k úhradě jiné daně a rozhodnutí o tom nevydal či nedoručil, nebo došlou platbu jiným způsobem použil jen částečně. Žalobkyně podává žalobu „z procesních důvodů“, když napadá „metodiku uplatňovanou v daňové správě“. Má za to, že podle § 101 odst. 5 a 6 daňového řádu nejsou vůči ní vydaná (ale nedoručená) rozhodnutí účinná a tedy nejsou podle § 103 daňového řádu v právní moci. Žalobkyni nebyla dána možnost se s těmito rozhodnutími seznámit a případně se proti nim odvolat.

[5] Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť proti exekučnímu příkazu sice nelze podle § 178 odst. 4 daňového řádu uplatnit opravné prostředky, ale lze proti němu uplatnit námitku podle § 159 odst. 1 daňového řádu, neboť námitka je prostředkem ochrany pro oblast placení daní a vymáhání daní. Žalobkyně podala dne 8. 7. 2014, tj. ve lhůtě pro podání námítky, návrh na zastavení exekučního řízení, který správce daně podle jeho obsahu posoudil jako námitku proti napadenému exekučnímu příkazu (o ní ke dni svého vyjádření k žalobě dosud nerozhodl).

[6] K obsahu žaloby žalovaný uvádí, že k vymození daňového nedoplatku žalobkyně v celkové výši 107 808,97 Kč, zvýšenému v souladu s § 183 odst. 1 a 3 daňového řádu o exekuční náklady ve výši 2 156 Kč, vydal napadený exekuční příkaz, pro něhož byl exekučním titulem podle § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu vykonatelný výkaz nedoplatků. K jednotlivým položkám výkazu nedoplatků (sub 2) žalovaný uvedl následující:

[7] Pod položkou v pořadí 1 je uvedena daňová povinnost na dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2012, vyměřená shodně s žalobkyní podaným daňovým přiznáním k DPH, které bylo správci daně doručeno dne 26. 4. 2012. Žalovaný odkazuje na § 140 odst. 1 daňového řádu, podle něhož platí, že *„(n)eodchyluje-li se vyměřovaná daň od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem; (...). Platební výměr správce daně založí do spisu“*.

[8] Pod položkou v pořadí 2 je uvedena daňová povinnost na DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2010, vyměřená na základě žalobkyní podaného daňového přiznání k DPH, které bylo správci daně doručeno dne 26. 10. 2010, podle § 46 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „zákon o správě daní“), ve výši 9 654 Kč; ke dni vydání exekučního příkazu částečně uhrazeno, k úhradě zbývá 706 Kč. Podle § 46 odst. 5 zákona o správě daní, *„(n)eodchyluje-li se vyměřená daň od daně uvedené v daňovém přiznání nebo hlášení, nemusí správce daně sdělovat daňovému subjektu výsledek vyměření, pokud o to daňový subjekt výslovně nepožádá (...).“*

[9] Pod položkou v pořadí 3 až 12, 14, 16 a 17 jsou uvedeny daňové povinnosti na DPH za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2010, 1., 2. a 4. čtvrtletí 2011, 2. čtvrtletí 2012, 3. čtvrtletí 2011, 3. a 4. čtvrtletí 2012, 1. až 4. čtvrtletí 2013 a 1. čtvrtletí 2014. K těmto položkám žalovaný rovněž odkazuje na § 140 odst. 1 daňového řádu.

[10] Pod položkou v pořadí 13 a 15 jsou uvedeny daňové povinnosti na DPH za zdaňovací období 2. a 3. čtvrtletí 2013, vyměřené platebními výměry na pokutu za opožděné tvrzení daně.

[11] Platby, které žalobkyně hradila v roce 2013 a 2014 před vydáním napadeného exekučního příkazu (částky 6 300 Kč dne 19. 11. 2013, 203 Kč a 315 Kč dne 20. 2. 2014, 2 965 Kč dne 21. 2. 2014 a 241 Kč dne 29. 4. 2014), správce daně použil v souladu s § 152 odst. 1 a 4 daňového řádu na nejstarší nedoplatky na dani, a to částku 6 300 Kč na částečnou úhradu daňové povinnosti na DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2010 (použita částka 1 076 Kč). Zbývající částka, tj. 5 224 Kč byla použita na úhradu daňové povinnosti na DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2010. Na úhradu této povinnosti byly použity i ostatní platby, tj. 203 Kč, 315 Kč, 2 965 Kč a 241 Kč. Ke dni vydání předmětného exekučního příkazu zbývalo k úhradě 706 Kč (tj. 9 654 - 5 224 - 203 - 315 - 2 965 - 241).

[12] Žalovaný má za to, že při vydání napadeného exekučního příkazu byly dány veškeré předpoklady pro vymáhání daňového nedoplatku (existence exekučního titulu, jeho vykonatelnost, existence daňového nedoplatku, pravomoc a příslušnost prvoinstančního orgánu k vydání rozhodnutí). Nedoplatky v celkové výši 107 808,97 Kč se staly splatnými od 25. 10. 2010 do 25. 4. 2014 a jsou ve smyslu § 103 odst. 2 daňového řádu vykonatelné. Podle žalovaného bylo při vydání žalobou napadeného rozhodnutí postupováno v souladu příslušnými právními předpisy; navrhuje tak žalobu odmítnout, případně zamítnout.

[13] Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda je žaloba přípustná. Otázkou přípustnosti správní žaloby proti vydanému exekučnímu příkazu správce daně se již ve své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud. Poprvé v rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015-32, na nějž postačí v podrobnostech odkázat, dospěl k závěru, že námitka podle § 159 daňového řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2014, není řádným opravným prostředkem ve smyslu § 108 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Proto je žaloba ve správním soudnictví proti exekučnímu příkazu správce daně vydanému podle § 178 odst. 1 daňového řádu ve smyslu § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) přípustná, i když daňový subjekt námitku proti exekučnímu příkazu správce daně před podáním správní žaloby neuplatnil (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2016, č. j. 5 Afs 106/2015-26). Popisovaný postup žalovaného v případě žalobkyně, která podala návrh na zastavení exekučního řízení, což žalovaný posoudil jako včas uplatněnou námitku, na tento závěr logicky nemá vliv. Jelikož tedy exekučnímu příkazu nelze opravný prostředek podat (§ 178 odst. 4 daňového řádu), okamžikem jeho doručení dlužníkovi a dalším příjemcům nabývá právní moci bez ohledu na skutečnost, zda byly proti němu námitky podle ust. § 159 daňového řádu uplatněny či nikoliv.

[14] Městský soud proto přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

[15] Podle § 103 odst. 1 daňového řádu: „Rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci.“

[16] Podle § 103 odst. 2 daňového řádu: „Rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena.“

[17] Podle § 140 odst. 1 daňového řádu: „Neodchyluje-li se vyměřovaná daň od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností. Platební výměr správce daně založí do spisu.“

[18] Podle § 140 odst. 2 daňového řádu: „Za den doručení platebního výměru daňovému subjektu se považuje poslední den lhůty pro podání daňového přiznání nebo vyúčtování, a bylo-li daňové přiznání nebo vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně.“

[19] Podle § 140 odst. 4 daňového řádu: „Neodchyluje-li se vyměřená daň od daně tvrzené daňovým subjektem, nelze se proti platebnímu výměru, kterým je tato daň stanovena, odvolat; to neplatí, pokud byl platební výměr vydán na základě rozhodnutí o závazném posouzení.“

[20] Podle § 46 odst. 5 zákona o správě daní: „Neodchyluje-li se vyměřená daň od daně uvedené v daňovém přiznání nebo hlášení, nemusí správce daně sdělovat daňovému subjektu výsledek vyměření, pokud o to daňový subjekt výslovně nepožádá (...). V tomto případě se za den vyměření daně a současně za den doručení tohoto rozhodnutí daňovému subjektu považuje poslední den lhůty pro podání daňového přiznání nebo hlášení a bylo-li daňové přiznání nebo hlášení podáno opožděně, den kdy došlo správci daně.“

[21] Ze spisového materiálu žalovaného městský soud ověřil, že žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal skutečnosti (sub 7, 8 a 9), jež z tohoto materiálu vyplývají. V případě platebních výměrů na DPH, u nichž se vyměřená daň neodchýlila od daně tvrzené žalobkyní, postupoval správce daně v souladu s § 140 odst. 1 daňového řádu (platební výměry v pořadí 1, 3 až 12, 14, 16 a 17 na výkazu nedoplatků), resp. § 46 odst. 5 zákona o správě daní (platební výměry v pořadí 2 na výkazu nedoplatků), platební výměry proto žalobkyni nedoručoval, resp. v případě těchto platebních výměrů bylo doručeno fikcí; a založil je do spisu. Žalobkyni byly správně doručeny jen platební výměry (v pořadí 13 a 15 na výkazu nedoplatků), jimiž byly vyměřeny daňové povinnosti na DPH za zdaňovací období 2. a 3. čtvrtletí 2013.

[22] Žalobkyně zjevně brojí především proti skutečnosti, že jí bylo doručováno způsobem podle § 140 odst. 1 daňového řádu, resp. podle § 46 odst. 5 zákona o správě daní, tj. fikcí. Jedná se však o zákonný způsob oznámení rozhodnutí - platebních výměrů, resp. jejich doručení v případě, kdy se vyměřovaná daň neodchyluje od daně tvrzené daňovým subjektem. Poslední den lhůty pro podání daňového přiznání se v těchto případech považuje za den doručení platebního výměru. Doručením je rozhodnutí účinné, a tímto okamžikem je daň stanovena. S ohledem na to, že proti rozhodnutí není možné podat odvolání, je k tomuto dni daň stanovena pravomocně. Nutno podotknout, že ust. § 140 odst. 1 daňového řádu je speciálním ustanovením k § 101 odst. 5, 6, na něž poukazuje

žalobkyně, jinými slovy, jedná se o zákonem výslovně zakotvenou výjimku z obecného pravidla doručování rozhodnutí, resp. ze standardního způsobu doručování.

[23] V případech, kdy žalobkyně podala daňová přiznání na DPH, a v návaznosti na ně vydal správce daně platební výměry vyjmenované ve výkazu nedoplatků pod položkami 1 až 12, 14, 16 a 17, tedy došlo k řádnému vyměření daně, rozhodnutí (platební výměry) byly žalobkyni doručeny a daňová povinnost v nich uvedená, které si ostatně žalobkyně musela být vědoma, se stala vykonatelnou. Platební výměry uvedené ve výkazu nedoplatků pod položkami 13 a 15, jimiž byla žalobkyni uložena pokuta za opožděné podání daňového přiznání (ve výši 203 Kč a 315 Kč), byly žalobkyni rovněž řádně doručeny, což ostatně žalobkyně v žalobě potvrdila.

[24] Poukazuje-li žalobkyně na to, že před vydáním exekučního příkazu uhradila pokuty za opožděné daňové tvrzení (203 Kč, 315 Kč), a dále 6 300 Kč, 2965 Kč a 241 Kč, tuto skutečnost dokládá jednak žalobkyní předložený výpis z osobního účtu a jednak ve správním spise založený přehled obrátových vět správce daně (ze dne 20. 8. 2014). Tuto skutečnost potvrzuje ve svém vyjádření k žalobě i žalovaný, který rozvádí (sub 11), jakým způsobem s odkazem na § 152 daňového řádu uvedené finanční částky použil. Postup správce daně, který úhradu daně použil na nejstarší nedoplatky žalobkyně na dani (§ 152 odst. 4 daňového řádu) je patrný z Přehledu párování předpisů a plateb (ze dne 20. 8. 2014), založeném ve spise žalovaného. Takový důvod není pro přezkoumání exekučního příkazu podstatný, neboť se netýká důvodů pro vydání exekučního příkazu, ale následného postupu správce daně s provedenou úhradou od daňového subjektu.

[25] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[26] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, neboť soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. ledna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu